

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Правове регулювання міграції населення
в Західно-Українській Народній Республіці
Бедрій М. М......8

Нормативно-правове регулювання та практика оплати праці посадових осіб
органів селянського самоврядування в українських губерніях
другої половини XIX – початку XX ст.
Волошкевич Г. А......12

Методика викладання правничих дисциплін бакалаврам, магістрам,
аспірантам XXI століття має опиратися на цінності
Кельман М. С., Кельман Р. М......16

Об'єкт та предмет науки: співвідношення
Комаренко Г. Р......20

Інтелектуальна власність як елемент системи конституційно-правових цінностей
Котенко М. В......24

Правомірність обмеження прав людини в умовах пандемії
Криган Е. Р......27

Судовий прецедент як форма буття права
Недогода К. О......31

Напрямки державної політики сприяння розвитку
соціальної відповідальності бізнесу в Україні
Панюк Т. П......35

Питання сутності інституту безпосередньої демократії
Пачевська Г. М......38

Юридичні технології підготовки судових рішень:
як теоретико-правова та практична проблематика
Суперсон О. О......42

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО
Право внутрішньо переміщених осіб на пенсію
як один із конституційних обов'язків держави
Галкін В. Л......45

Щодо окремих питань інституту громадянства в Україні
Левчишин О. О......48

Ключові аспекти реформування децентралізації
органів місцевого самоврядування Президентом
Мельничук Я. В......50

**СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС;
СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО**

- Басова І. С. 53
Правові аспекти відповідальності за порушення договірних зобов'язань
- Бойко В. В. 56
До питання про метод складового права в цивільно-правовій доктрині
- Гаврик Р. О. 58
Імунітет свідка в цивільному процесі та його правовий статус
- Гайдай І. О., Дяченко С. В. 61
Значення заходів забезпечення позову в цивільному процесі України
- Головченко С. В., Дяченко С. В. 65
Поняття передачі речі та визначення її місця в механізмі переходу права власності
- Гулима М. М. 68
Питання правового регулювання сутерфрїцію в цивільному законодавстві України
- Гльків О. В. 72
Цесія виндікаційної вимоги як нова договірна конструкція в цивільному праві України
- Корсід С. О. 75
Особливості програм прискореної експертизи патентних заявok у сфері зелених технологій: міжнародний досвід
- Старовіт О. М. 78
Можливості та виклики для викирки для відкритих інновацій: правові засади
- Ярмолюк А. А. 81
Секція 4. ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО;
ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО
- Ковач В. Л. 85
Some peculiarities of the public property in Canada
- Інститут реїнджєрїв, впровадження, розвиток, функціонування на обмежених територіях як підрозділ органів поліції України
- Сївак О. В. 87
До питання профілактики екологічних правопорушень
- Якимець О. І. 89
Секція 5. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО
- Історичні витоки закрїплення концепції прав людини як формотворчого початку медіальності в Україні
- Боровик А. В., Богуш Л. А. 94

Досвід адміністративно-правового забезпечення реалізації права на отримання професійної правничої допомоги у ЄС

- Деревянико Н. З. 97
Сучасний стан забезпечення реалізації права на отримання професійної правничої допомоги в Україні
- Деревянико Н. З., Брик А. В. 99
Правовий статус громадянства України та його основні компоненти
- Деревянико Н. З., Михальчук Д. П. 102
Особливості адміністративно-правового забезпечення поводження з промисловими відходами в Україні
- Карнаух-Голодяк О. В. 105
Деякі аспекти адміністративної відповідальності у сфері забезпечення цивільного захисту
- Люблин В. Д. 108
Деякі особливості використання міжнародного досвіду щодо системного забезпечення внутрішньої безпеки держави
- Макарчук В. В. 111
Міграція українців в країни ЄС
- Мота А. Ф., Петренко С. А. 114
Щодо спеціальних принципів реалізації державної політики щодо запобігання ломашньому насильству
- Томчук А. В. 116
Секція 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМНОЛОГІЯ;
Резолюція VIII Конференції ООН із запобігання злочинності від 07.09.1990 як один із основних міжнародно-правових актів визначення шляхів запобігання корупції
- Боровик А. В., Супрунюк І. С. 119
Стамбульський план дій боротьби з корупцією 2003 року як один із основних міжнародно-правових актів визначення шляхів запобігання корупції
- Боровик А. В., Трофімчук Ю. О. 121
Щодо перешкоди корупційних кримінальних правопорушень у законодавстві України та негативних наслідків їх вчинення
- Боровик А. В. 124
Організація досудової пробації: досвід зарубіжних країн
- Гранкіна В. І. 127
Щодо правових підстав визнання неприпустимими доказів у корупційних кримінальних провадженнях порушення закону про підслідність
- Дем'янчук В. А., Павликів С. Р. 132

135	Щодо соціально-правової природи детермінант, що сприяють вчиненню кримінальних правопорушень
138	Джамадзе Т. Г., Кухарук Т. Б., Кухарук Т. Б. The exception from criminal liability for corruption crimes in Ukraine
142	Щодо закріплення поняття «правоохоронний орган» у нормативних документах
144	Рижченко І. М. Втягнення у протиправну діяльність як спосіб провокації
148	Загрози економічній безпеці держави у сфері діяльності транснаціональних організацій злочинних угруповувань
152	Хороновська О. І. Тактичеські особливості огляда і изъятия электронных документов у кримінальному процесі
155	Баженова А. І. Research of the concept of critical infrastructure facilities by the tools of the forensic science
160	Ватук О. V., Niezporuk Janusz. Для конституційних засад рівності у кримінальному провадженні
163	Кириченко С. І. Відносно осіб з інвалідністю
167	Окремі теоретичні засади поняття «цілото» в траєкторійній експертизі встановлення цілото за частинами
170	Кожевніков В. В., Туренко В. А. Деякі аспекти процесуального оформлення проведення негласних слідчих (розшукових) дій, пов'язаних із використанням технічних засобів
173	Лісовий О. О. О верифікації незображених зовнішнього облика человека
176	О вєрифікації статусу прокурора спеціалізованої антикорупційної прокуратури
	Мазурець О. О. Лужинская Е. Л.

180	Проблемні питання статусу особи, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування
184	Михайленко В. В. Рубис А. С., Лапто А. О. Оглядняк аспекты совершенствования научно-методического обеспечения проведения экспертиз холодного оружия
187	Смирнов М. І. Особливості використання відеоконференції в сфері міжнародного співробітництва держав у кримінальному судочинстві
191	Неповнолітні під вартою: справи проти України у судовій практиці ЄСПЛ
195	Червінко М. В. Актуальні питання реформування органів прокуратури
199	Мандрика І. В., Барановська В. В., Фокін Я. Ф. Проблеми забезпечення України права кожного на судовий захист
203	Музиченко Т. О. Мезиченко Т. О. Секція 9. МЕДИЧНЕ ПРАВО
207	Щодо кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері охорони здоров'я
	Зима І. Я., Міськевич І. А. Зима О. Т.

перелік злочинів та правопорушень на територіях і об'єктах природо-заповідного фонду, щодо тваринного та рослинного світу занесених до «Червоної книги України».

На сьогоднішній день сформована база міжнародного екологічного права у вигляді системи конвенцій (Глобальних та регіональних) також додаткових угод і протоколів. Ці документи визначають поведінку принципів, які необхідно закласти в основу контролю та регулювання природокористування, дотриманням норм екологічної безпеки, охорони природи, способів вирішення спорів, інформуванням та спостереженням за довкіллям.

Література:

1. Органічний Закон про Управління національних парків URL: <http://euinfocenter.gada.gov.ua/crloads/documents/29491.pdf>
2. Черней В.В. Реформи законодавства України в умовах євроінтеграції: Матеріали VI Всеукраїнської науково-теоретичної конференції «Реформи законодавства України в умовах євроінтеграції», частина 1. (Київ, 30 жовтня 2014 р.). – Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2014. – С. 3-5

ДО ПИТАННЯ ПРОФІЛАКТИКИ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Якимець О. І.

кандидат юридичних наук, доцент,

професор кафедри цивільно-правових дисциплін

Національної академії внутрішніх справ

м. Київ, Україна

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини – невід’ємна умова сталого економічного і соціального розвитку України.

З цією метою Україна здійснює на своїй території екологічну політику, спрямовану на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров’я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорону, раціональне використання і відтворення природних ресурсів [1].

Нинішню екологічну ситуацію в Україні можна охарактеризувати як кризову, що формувалася протягом тривалого періоду через нехтування об'єктивними законами розвитку і відтворення природно-ресурсного комплексу України [2].

Правові проблеми охорони навколишнього природного середовища є надзвичайно актуальними в сучасних умовах. Окремі аспекти проблеми досліджували вітчизняні вчені правознавці, зокрема: В.І. Андрейцев, Г.І. Балюк, І.А. Дмитренко, В.В. Костицький, В.Л. Мунтян, А.М. Мірошніченко, В.В. Носік, В.І. Семчик, О.О. Погрібний, Ю.С. Шемшученко, М.В. Шульга та ін.

Основи екологізації заклав В.І. Вернадський у процесі вивчення біосферних процесів, який доводив, що діяльність людей має бути досить добре узгоджена із організованістю біосфери й законами її цілісності [3, с. 35].

Як зазначає професор І.А. Дмитренко, щоб вийти з екологічної кризи в якій опинилася Україна, необхідна екологічна революція у свідомості людей, яка б корінним чином змінила їхнє відношення до природи [4, с. 37].

Важливу роль в охороні навколишнього природного середовища належить профілактиці екологічних правопорушень. Значення профілактичних заходів в правовій охороні природи визначається загальною спрямованістю природоохоронної політики, яку проводить наша держава. Більше того профілактиці належить провідне місце в системі природоохоронних заходів, оскільки вона допомагає запобіганню екологічних правопорушень.

У правовій державі законодавству належить визначна роль у вирішенні масштабних задач. Зокрема, законодавство відіграє велику роль в охороні навколишнього природного середовища. Профілактика екологічних правопорушень ґрунтується також на природоохоронному законодавстві, профілактичний потенціал якого значно зріс у зв'язку з прийняттям низки законів, присвячених охороні певних об'єктів природи. В екологічному законодавстві існує розгалужена система правових актів і норм направлених на профілактику екологічних правопорушень. Такі норми є в Земельному, Водному, Лісовому кодексах, в Законах України «Про охорону атмосферного повітря», «Про тваринний світ», «Про природно-заповідний фонд України».

У Земельному кодексі України профілактичне значення мають статті, які визначають правовий режим усіх категорій земель. А також статті, які передбачають захист і гарантії прав власників землі та землекористувачів в здійсненні контролю.

Профілактика екологічних правопорушень здійснюється шляхом проведення екологічного контролю. Екологічний контроль як форма екологічної діяльності представляє собою систему дій по забезпеченню додержання законодавства про екологічну безпеку, про охорону навколишнього природного середовища, про використання природних ресурсів, про застосування передбачених ним заходів державного примусу, а також формування нового законодавства відповідно до адекватних в ньому змін, в тому числі шляхом прямого контролю, експертизи законопроектів [5, с. 5].

У Водному кодексі профілактичне значення мають статті, які передбачають: державний облік вод; встановлення нормативів у галузі використання і охорони вод; умови скидання зворотних вод у водні об'єкти; заборону введення в дію підприємств, споруд, та інших об'єктів, що впливають на стан вод.

Багато норм профілактичного характеру законодавчо закріплює Лісовий кодекс України, зокрема: організація лісового господарства; встановлення меж лісових ділянок, віднесених до відповідних категорій лісів; виділення особливо захисних лісових ділянок; ведення державного лісового кадастру, обліку лісів.

Тваринний світ є одним із компонентів навколишнього природного середовища, національним багатством України, джерелом духовного та естетичного збагачення і виховання людей, об'єктом наукових досліджень, а також важливою базою для одержання промислової і лікарської сировини, харчових продуктів та інших матеріальних цінностей.

В інтересах нинішнього і майбутніх поколінь в Україні за участю підприємств, установ, організацій і громадян здійснюються заходи щодо охорони, науково обґрунтованого, невиснажливого використання і відтворення тваринного світу [6].

У законодавчих актах про тваринний світ до профілактичних норм відносяться норми, присвячені: охороні середовища перебування, умов розмноження, шляхів міграції тварин; додержання науково обґрунтованих нормативів і лімітів використання об'єктів тваринного світу, забезпечення невиснажливого їх використання, а також, відтворення: запобіганню загибелі тварин під час здійснення виробничих процесів і експлуатації транспортних засобів.

У Законі «Про охорону атмосферного повітря» профілактичне значення мають норми, які регулюють стандартизацію і нормування у галузі охорони атмосферного повітря, викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами, контроль у галузі охорони атмосферного повітря.

Профілактиці екологічних правопорушень сприяє проведення екологічної експертизи. Професор В.В. Костицький зазначає, що екологічна експертиза є самостійним правовим інститутом у системі екологічного права. Предметом правового регулювання є відокремлені суспільні відносини, пов'язані із забезпеченням екологічної безпеки запланованої та здійснюваної господарської й іншої діяльності, що здійснюються у процесі взаємодії суспільства і природи [7, с. 270]. Екологічній експертизі можуть підлягати також екологічні ситуації, що склалися в окремих пунктах і регіонах, а також екологічно небезпечні діючі об'єкти та комплекси.

Відповідно до ст. 22 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», профілактиці екологічних правопорушень сприяє моніторинг навколишнього природного середовища. Моніторинг здійснюється з метою забезпечення збору, обробки, збереження та аналізу інформації про стан навколишнього природного середовища, прогнозування його змін та розробки науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття ефективних управлінських рішень.

Профілактика екологічних правопорушень досягається також за допомогою інформування, шляхом одержання у встановленому порядку повної та достовірної інформації про стан навколишнього природного середовища, випадки і причини його забруднення, рекомендації щодо заходів, спрямованих на зменшення його негативного впливу на природні об'єкти і здоров'я населення.

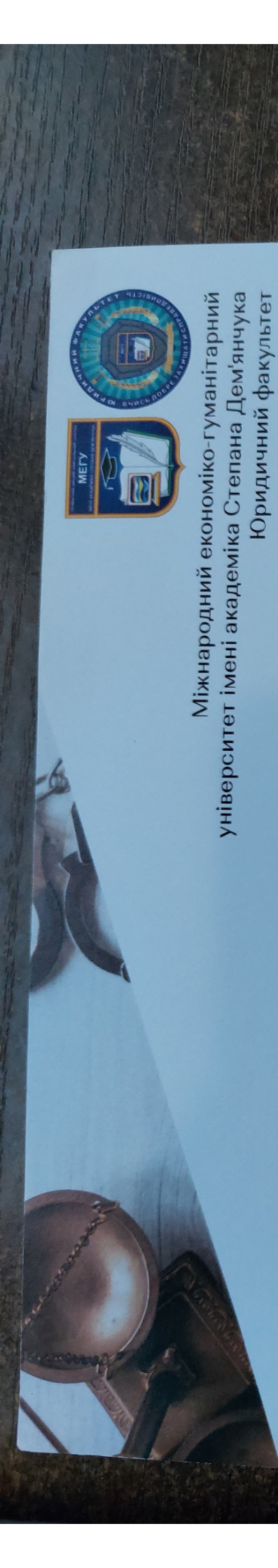
Профілактичне спрямування мають заходи заборонного характеру, які закріплені в природоохоронних законодавчих актах. Відповідно до ст. 211 Земельного кодексу України, самовільно зайняті земельні ділянки підлягають поверненню. Під час організації профілактики насамперед треба враховувати характер правопорушень, їх причини. Причинами екологічних правопорушень є недоліки в економічній, організаційній, правовій, виховній сферах діяльності. Без усунення причин, що призводять до екологічних правопорушень, тяжко забезпечити додержання вимог щодо екологічного законодавства.

Незважаючи на велике значення профілактики правопорушень у екологічній сфері, їм приділяється недостатньо уваги в наукових дослідженнях і на практиці. Вивчення і аналіз причин правопорушень у галузі екологічних правовідносин є слабким місцем як для екологічного, так і для інших галузей права. Причини правопорушень вивчаються головним чином стосовно до кримінальної злочинності, а цього явно недостатньо. Їх треба виявити і вивчити стосовно до порушень екологічного і всіх інших видів законодавства. Адже зміцнення законності необхідно не тільки в сфері діяльності кримінального права, але й в інших галузях суспільного життя.

Підсумовуючи викладений матеріал, можна зробити висновок, що проблема профілактики екологічних правопорушень багатогранна. Вона охоплює не тільки питання теоретичного плану, але й широке коло практичних питань. Дуже важливо, щоб профілактична робота проводилась більш масштабно і цілеспрямовано. Проведення профілактичної роботи входить в обов'язки всіх державних органів, але перш за все її зобов'язані проводити правоохоронні органи.

Література:

1. Про охорону навколишнього природного середовища. Закон України від 25.06.1991 р. (з наступними змінами та доповнення) за № 1264//Відомості Верховної Ради України. 1991. № 41. Ст. 546.
2. Основні напрями державної політики України в галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки. Постанова Верховної Ради України від 5 березня 1998 р. № 183/98// Відомості Верховної Ради України, 1998. № 38-39. Ст. 248.
3. Вернадський В.И. Биосфера избранные труды по биохимии.- М. : Мысль, 1967. 327 с.
4. Дмитренко І.А. Екологічне право України: Підручник.-К., НАВУ. 1999. 332 с.
5. Голиченков А.К. Экологический контроль: теория, практика правового регулирования : дисс. докт. юр. н.: 1200.06 – природоресурсное право; аграрное право; экологическое право. Автореф. дисс. М. : 1992. – С. 5.
6. Про тваринний світ. Закон України від 13 грудня 2001 р. // Офіційний вісник України. – 2002р. – № 2.– Ст. 47.
7. Костицький В.В. Екологічне право України [Текст]: Підручник. – Дрогобич: Коло, 2012 – 360 с.

Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені академіка Степана Дем'янчука
Юридичний факультет

СЕРТИФІКАТ УЧАСНИКА

Якимець Олексій Іванович

брав(ла) участь у Міжнародній науково-практичній конференції

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ
НАУКИ ТА ПРАКТИКИ У ХХІ СТОЛІТІ

Боровик А.В., кандидат юридичних наук,
доцент, декан юридичного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного
університету імені академіка Степана Дем'янчука

м. Рівне,
18-19 березня 2021 року